

Trädgårdsmästaren och poeten Albert Johansson på Sturkö.

Några rader om den gamle trädgårdsmästaren och poeten på Sturkö.

Många sturköbor minns säkert Albert Johansson, trädgårdsmästaren och poeten. Jag bifogar häri hans dikt: "Hälsning på vers... från Blekinges sköna stränder". Jag har också komponerat en melodi, som passar till att sjunga verserna på.

I våra unga dagar var min bror och jag ibland och köpte goda päron av Johansson, då han stod på Karlskrona Stortorg och sålde frukt. Jag fick då se några studenter, som uppehöll sig där och gjorde sig litet skojiga. Jag tänkte då: "Det är möjligt att ni kan er läxa - allt vad ni duger till. Men trädgårdsmästaren Albert Johansson kan

lite mer ändå. Får jag leva och ha hälsan, skall jag nog ställa om att någon av hans dikter kommer att gå till eftervärlden. Han kan mer än folk i allmänhet förstår sig på."

Min bror och jag var även vid hans hus en gång under en promenad på Sturkö. "Där bor poeten, som i en framtid skall läsas av många - väl förtjänt." Så var min idé och nu drar både jag och Sturköbladet vårt strå till stacken för den gamle sturköbons minne. Det är kanske flera, som kan skicka in andra verser av Albert Johanssons hand. Det skall bli intressant att se och läsa.

Knut Andersson, Karlskrona.

HÄLSNING PÅ VERS... FRÅN BLEKINGES SKÖNA STRÄNDER.

*Från Blekinges sköna stränder
vid blånande Östersjö.*

En hälsning så kär jag sänder

från hembygdens lugna ö

från blommorna uti lunden

från fågelskaran i skog

från fjärdarna och från sunden.

Ja, Bleking - Du minns dem nog.

Hur skön står vår hembygd, kära.

Barndomsminnenas land -

Hvi skulle oss ödet bära

långt bort till den fjärran strand?

Vår hembygd vi dock ej glömmet

vart ödet oss föra må.

Och djupt vi i hjärtat gömmer,

de kära minnen ändå.

Nu fåglar i lunden sjunga,

de sjunga om kärlek och tro.

Om våren, den evigt unga

och bygga sitt näste, sitt bo.

Och solen på fästet stiger

och värmer och livar allt

och hela naturen viger

i tjugande ny gestalt.

Så ligger vår hembygds lundar

i färgaste blomsterskrud.

I sommarens tjugande stunder,

så skön, som en älsklig brud.

Och vill Du blunda, du hörer

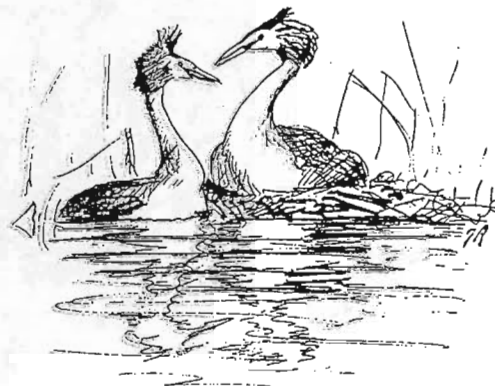
nog klockeklangen, min vän.

Och själens vingar dig förer

till hembygdens strand igen.

Författare: Framlidne Trädgårdsmästaren och poeten Albert Johansson, Sturkö.

Insänd av Knut Andersson, Karlskrona.

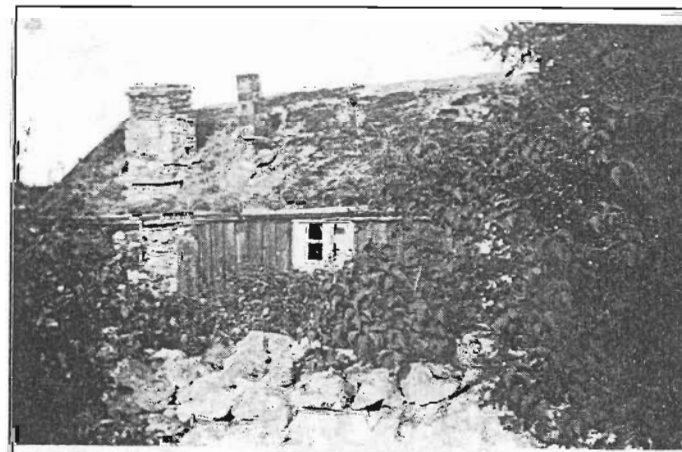
midssommaren! Jag får nu semester och reser ut till
Sturkö! Vän! Hälsn. från Er Ordsmeddel-
are: Knut Andersson, Mariebergsvägen 12, 5 nr.
37193
Karlskrona, daterad 1967-08-30:

"SKÄLLENÄS, Sturkö, Sweden.

"Hälsning på vers" fann jag i min broders, morbror Alberts, kvarlåtenskap, som antagligen var ämnad Blekinge gille of America, där han var hedersmedlem i Minneapolis-avdelningen.

Jag tager mig friheten att insända den samtidigt med egna hälsningar till Svenska Amerikanaren Tribunen, Blekingar och vänner. Vad jag sett, hört och upplevat den tid jag varit på resande fot kan ej här återgivas, men törhända någon gång i framtiden. För närvarande "frossar" jag i den storslagna naturskönhet, som Blekinge skärgård erbjuder med varje ö, holme och skär omringade av Östersjöns vågor. I det urgamla hemmet, SkälLENÄS, å Sturkö, där jag först nötte mina barnaskor, är varje tuva, snår och skogsdunge, varje stupande berghäll kända vänner från barnåren. "Än står det kvar det gamla, kära huset" med bilderna av "de gamla, de kära, som minnet bevarat!"

Här bor nu de yngre, de nära, de kära, (som också skall i minnet bevaras), som nu i tid och otid slösar sin kärlek på oss, och där mat och dryck, bygdemål och glam är dagens lösen. Här har vi lyssnat

"Stugan ovanför Pernabacken, SkälLENÄS." Så löd texten på fotots baksida. Vem känner till "Pernabacken?" Foto fr. Maj-Britt Svensson, Hålan.

Kalle Ants stuga i Hålevik, troligen i början 50-talet. Nu är stugan ombyggd, men finns kvar. Foto: Artur Hansson, Karlskrona.

till gök och näktergal, vi har skådat naturens prakt i aftonsolens flammmande glans när himlavalvet åter speglat sig i Norrefjärds stilla vattenyta, varvid bildats ett så storslaget färgspel, att man står i andäktig beundran, medan alltjämt den purpurfärgade horisonten kvarstår som i väntan på förening med nästa dags soluppgång...

Vänligen

Augusta Engdahl

Insänt av Knut Andersson, Karlskrona.

Ättio år

fyller i morgon f. trädgårdsmästaren Albert Johansson, Hålan, Sturkö.

Han är född på SkälLENÄS och son till nämndemannen Johan Nilsson, en broder till folkskolläraren Karl Jacob Nilsson i Lösen. I ungdomsåren deltog han i arbetet på föräldrarnas gård och hade sedan olika anställningar, bl. a. som trädgårdsmästare på Arendala gård i Skåne i fyra år. När han senare i fyrtioårsåldern åter slog sig ned på sin kära födelsegård, hade han skaffat sig god praktisk erfarenhet, och allsedan den tiden har han verkat som trädgårdsmästare på Sturkö. Praktiskt taget alla fruktträdplanteringar på ön under ett fyrtioårigt år har Johansson utfört. Han är ovanligt pigg och vital för sin ålder och är dagligen sysselsatt med sitt hem och sin trädgård, som han

Alb. Johansson
7.11.1957

sköter utan annans hjälp. Han har en starkt ideell läggning. Är mycket beläst och ägnar gärna "fritiden" åt studier och filosofiska betraktelser. Bättre än de flesta känner han till och kan berätta om händelser och personer från längesen svunnen tid. Under sign. Morbror Albert har han i många år varit en flitig medarbetare i tidningen Svenska Amerikanaren Tribunen. Härigenom har han kommit i kontakt med många svenskar i USA och upprätthåller ännu en omfattande korrespondens. Poetiskt lagd har han ofta anlitats som tillfällighetspoet vid födelsedagsfester, bröllop, begravningar och andra högtider. Trots att han under större delen av sitt liv besvärats av dövhet, har han bevarat sitt goda humör och sitt gosselymne. Han har genom åren fått gott om vänner runt om i skärgården. Den gamle hedersmannen är väl förtjänt av att hyllas på sin hörtidsdag.